

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

1/2012

Príbeh obyčajného človeka a neobyčajného Božieho hnutia

ROZHOVOR S PASTOROM THOMASOM
GEORGOM Z INDIE (6–7)

SVETOVÝ PAMÄTNÝ DEŇ
HOLOKAUSTU S FEDOROM GÁLOM

REPORTÁŽ (8–9)

Operácia vianočné dieťa

REPORTÁŽ (14)

Táto kniha od pastora Ulf Ekmán ponúka 365 zamyslení na každý deň. Počas celého roka čitateľa takto sprevádza celou Bibliou a vedie ho cez jednotlivé verše Písma. Autorove myšlienky a komentáre ťa povzbudia a posilnia vo viere. Každé zamyslenie končí krátkou modlitbou. Táto kniha ti pomôže kráčať s Bohom a je vhodným doplnkom ku každodennému čítaniu Božieho slova.

Vychádza 16. 3. 2012

10,50 €, český jazyk
374 strán

ULF EKMAN je zakladateľom cirkvi Slovo života v Uppsale vo Švédsku. Je dynamickým kazateľom, ktorý sa zameriava na budovanie pastora a cirkevných lídrov po celom svete. Na satelite je možné sledovať jeho televízny program *Another Day of Victory* (*Ďalší víťazný deň*), mnohé z jeho kázaní sú dostupné aj na TV7 v českom jazyku. Ulf Ekman je autorom viac ako štyridsiatich knižných titulov, ktoré boli preložené do tridsiatich jazykov. V slovenskom jazyku vyšli jeho knihy *Tvorivá myseľ*, *Apoštolská služba* a *Zrodený pre víťazstvo*.

Slovo života international Bratislava

Ťa pozýva na

LETNÝ TÁBOR

Konaný v termíne: 7.7.2012 až 14.7.2012

Rekreačné stredisko Baník pod Radzimom Vyšná Slaná

Už sa nevieš dočkať letných prázdnin? Chceš stráviť niekoľko dní medzi svojimi priateľmi z predchádzajúcich táborov alebo spoznať nových? Pridaj sa k nám a objav:

7 biblických divov sveta

Veková kategória: deti do 15 rokov

Uzávierka prihlášok: 31. mája 2012

Cena: 100,- Eur

(možnosť využitia spoločnej dopravy do miesta a z miesta konania letného tábora za poplatok)

Viac informácií a online prihlášku nájdeš na www.slovozivota.sk

OBSAH

SKUTOČNÝ PRÍBEH

**Chlieb, čo skutočne
nasycuje**

Andrea Mihalovičová str. 4-5

ROZHOVOR

**Príbeh obyčajného človeka
a neobyčajného Božieho
hnutia**

Pastor T. George str. 6-7

REPORTÁŽ

**Svetový pamätný deň
Holokaustu s Fedorom
Gálom**

str. 8-9

REPORTÁŽ

**Rómovia v Anglicku
Boh mení životy Rómov
na Spiši**

str. 10

REPORTÁŽ

Výnimočný rok 2012

str. 11

VYUČOVANIE

**Sila myšlienok
Joyce Meyer**

str. 12-13

REPORTÁŽ

Operácia vianočné diety

str. 14

IZRAEL

**Iránske „vyhlásenie vojny“
núti Izrael k akcii**

str. 15

SPRÁVY ZO SVETA

**Zhromaždenia s Marilyn
Hickey v Pakistane**

str. 16

CIRKEVNÉ DEJINY

Konštantín a Metod

str. 17

INZERCIA

Objednajte si kázania na Mp3

str. 18

FOTOGALÉRIA

**Operácia vianočné diety
Svetový pamätný deň
Holokaustu**

str. 19

INZERCIA

**Konferencia viery 2012
Pastor Emil Adam
v Bratislave**

str. 20

BOH MÔŽE UZDRAVIŤ CELÚ KRAJINU!

V ostatnom čase sa na Slovensku rozmnožili podozrenia z korupcie nebývalých rozmerov. Ľudia sú znechutení a strácajú dôveru v lídrov. Komu dnes vlastne môžeme dôverovať? Ako veriaci ľudia potrebujeme k situácii okolo nás zaujať zdravý postoj. Sme plnohodnotnými občanmi nášho štátu, no nadovšetko sme občanmi nebeského kráľovstva. Ako to o kresťanoch vyjadril starokresťanský list z 2. storočia: „Bývajú síce vo svojom, ale žijú ako cudzinci. Cudzina je im vlasťou a vlast cudzinou. Ženia sa ako ostatní, rodia deti, ale narodené deti neodhadzujú. Majú spoločný stôl, nie však lôžko. Majú telo, nežijú však podľa prania tela. Žijú na zemi, domov však majú v nebi. Poslúchajú zákony, avšak spôsobom svojho života zákony prekonávajú“ (list Diognetovi 5).

Ked' bol apoštol Pavol na lodi aj spolu s ďalšími 276 pasažiermi, zastihla ich búrka. Bol to taký silný víchor, že niekoľko dní nevideli ani slnko, ani hviezdy, až „napokon bola vzatá všetka nádej, že by sme mohli byť zachránení“, ako to zaznamenávajú Skutky apoštolov 27:20. Pavol však nezúfal. Bol síce väzňom, ktorého deportovali na súdne pojednávanie, ale nadovšetko bol Božím dieťaťom, občanom nebeského kráľovstva. Uprostred tejto beznádeje a neistoty povstal a zvolal: „A čo do teraz, napomínam vás, aby ste sa nebáli, lebo nikto z vás nepríde o život, iba čo loď zahynie. Lebo tejto noci sa postavil vedľa mňa anjel Boha, ktorého som a ktorému i slúžim“ (v. 22, 23). Pavol smelo vyhlasuje, že Bohu patrí a Bohu slúži. Je dôležité, aby sme uprostred búrky tohto sveta nezabúdali, že patríme Kristovi a sme povolani mu slúžiť. Pavol bol na ceste do Ríma, aby stál pred cisárom Nerom a vydal svedectvo o viere v Krista. No jeho loď stroskotala na ostrove Malta; zdalo sa, že Božie plány zlyhávajú. Pavol sa však tým nenechal zneistiť a nezabudol na

svoju totožnosť. Keď sa k nemu dostala správa, že otec tamajšieho náčelníka Publia dostal úplavicu s vysokými horúčkami, „Pavol vošiel k nemu, pomodlil sa, položil na neho ruky a uzdravil ho“ (v. 8). Keď sa to do počuli ostatní z ostrova, priviedli ďalších chorých a tiež boli uzdravení. Možno máš stále nenaplnené vlastné potreby a aj teba sa dotýkajú neistoty, ktoré zmietajú svetom. Ale nezabúdaj na to, kto si v Kristovi, a slúž ľuďom okolo seba! Pavol sa možno stal odpoveďou na modlitby Maltanov; možno volali k bohu, aby sa im dal spoznať. Pavol mohol nariekať nad svojím osudom, no neurobil tak. Raz som kázal posolstvo s názvom *Kvitni tam, kde si zasadený!* Na to, aby si niesol ovocie, nepotrebuješ nevyhnutne lepšie podmienky. Môžeš kvitnúť aj tam, kde si zasadený! Zostávaj v Kristovi, slúž mu verne a on ťa zaopatrí všetkým, čo potrebuješ, bez ohľadu na okolnosti.

Druhá vec, ktorú by sme mali urobiť, je neprestávať sa modliť. Modlitba nie je iba kľúčom k prebudeniu, ale dokáže uzdraviť aj celú krajinu (2Par 7:14). Začína to tým, že sa nebudeme zúčastňovať hriechu, ktorý je okolo nás a odvrátime sa od vlastných bezbožných ciest. Raz poslal Arthur Conan Doyle dvanástim vierohodným vodcom Británie takýto odkaz: „Všetko je odhalené, utečte!“ Do 48 hodín všetci títo ctihodní občania opustili krajinu. Integrita a dôveryhodnosť sú aj dnes nedostatkovým tovarom. Kiežby Boh pridol do nášho národa spravodlivých lídrov, ktorí si ctia Božie zákony. „Zmeňme ohováranie na prihováranie a „pomluvy“ na „primluvy“!“ ako som to raz počul vo svojom duchu. Vytiahnime do boja zbrane najťažšieho kalibru: modlitbu a pôst. Nielenže budeme sami požehnaní, ale Boh je pripravený uzdraviť celú našu zem.

Peter O'Neil

Andrea Mihalovičová

Chlieb, čo skutočne nasycuje

Vyrastala som v úplnej a harmonickej rodine. V detstve som zažila veselé a pestré situácie plné dobrodružstiev aj šibalstiev. V škole som patrila medzi usilovných žiakov. Veľa som športovala, zapájala sa do rôznych kreatívnych krúžkov a aktivít. Jednoducho, do toho, v čom som videla zmysel, som sa zahryzla a išla za tým. Do pätnástich rokov som nemala žiadne zdravotné problémy ani problémy so správaním.

Neustále som sa zaoberala váhou

V období dospievania som sa však nevedela vyrovnať so zmenami, ktoré sa diali s mojim telom. Vždy som bola veľmi štíhla, ale zrazu som začala priberať, hoci som veľa športovala. V tomto období mi veľmi chutilo jesť. Nevedela som mať normálny pocit sýtosti z jedla. V mysli som sa neustále zaoberala

váhou a kalóriami, ktoré som sa naučila počítať zo ženských magazínov, aby som si kontrolovala ich denný príjem. Všetko sa zrazu točilo len okolo mojej váhy a postavy.

Jedlo som začala vidieť ako niečo, čo ma iba zaťažuje. Podvedome som sa mu začala vyhýbať. Považovala som za víťazstvo, keď som nepotrebovala veľa jesť. Telo si však pýtalo svoje. Snažila som sa vyvíjať všelijaké aktivity, len aby som nemusela ísť jesť. Keď som sa potom zase poriadne najedla, nedokázala som odhadnúť, kedy už stačilo. Nahovárala som si, že je to normálne, že musím viac jesť. Už som však nemala „klapku“, ktorá by oznámila, že žalúdok je plný. Začalo mi bývať zle a pritom som stále myslela len na jedlo. Tento každodenný vnútorný zápas ovplyvňoval moju psychiku. Keď som mala šesťnásť, začala som nadmerné množstvo stravy redukovat' vracaním. Uvedomovala som si, že robím hlúpu vec, ale vtedy som nevidela iné riešenie. Najskôr som to robila len raz za mesiac, ale neskôr aj trikrát za týždeň. Zakaždým som si sľúbila, že to už viac nespravím, ale márne. Bolo to silnejšie ako moja silná vôľa. Potrebovala som pomoc.

Vyplašená a utiahnutá

Bola som nešťastná, ale nikomu som sa neodvážila zdôveriť. Pamätám si, ako som volala do neba v nádeji, že sa to zmení. Celý môj metabolizmus sa postupne narušil, prestalo mi správne tráviť, začala som mať alergiu na rôzne druhy potravín ako citrusové ovocie, kyslé a pikantné jedlá, dokonca aj na chlieb a mliečne výrobky. Veľa som v tom čase schudla. Navonok vyzeralo všetko v poriadku, ale nikto nevedel, čo sa odohráva v mojom vnútri. O obraz o sebe samej sa veľmi pokrivil, začala som byť vyplašená a utiahnutá. Keď mi niekto z okolia pochválil postavu, ani som tomu neverila, cítila som sa previniť, chýbala mi vnútorná kráska.

V roku 2004 som dostala od sestry na Vianoce knihu s názvom *Si viac*,

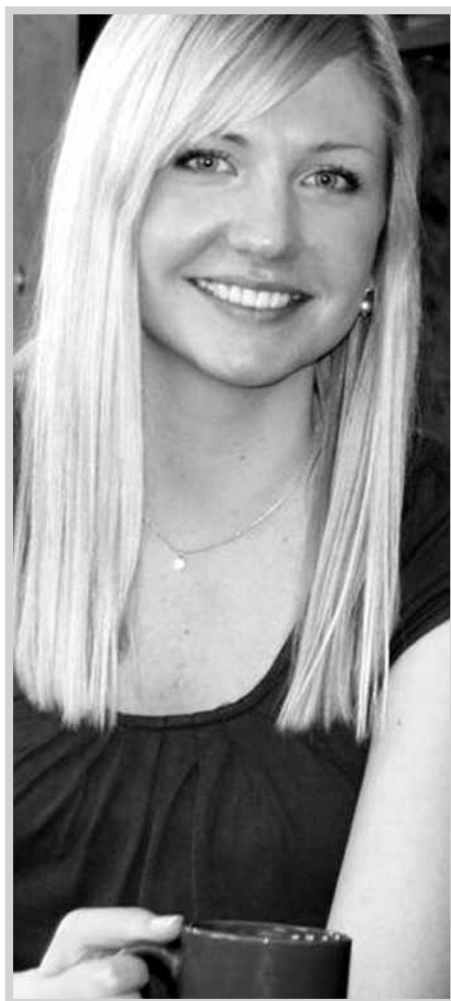

než koľko vážiš. V tom veku bolo pre mňa ťažké pochopiť, že moja identita sa nemusí zakladať na ideálnej postave. Ženské magazíny ma neustále presviedčali, že to budem mať v živote ťažšie, ak nebudem mať ideálnu váhu. A ja som tomu akosi uverila. Staršia sestra už poznala Pána Ježiša a aj s mamou sa za mňa veľa modlievali. Pamätám si, ako mi raz povedala, že sa Boh na mňa nehnevá a chce mi pomôcť z každého trápenia. Zľakla som sa, že táto vec vyšla na povrch a budem za to odsudzovaná. Odvtedy som začala o Bohu premýšľať.

Po modlitbách za vyslobodenie z pút bulímie som doslova pocítila, ako Boh zlomil reťaze, čo ma zväzovali. Prosila som ho za obnovenie môjho trávenia aj psychiky. Výsledok? Už nemám alergiu ani na jedno z tých jedál, ktoré som nescela jesť.

Vyslobodená z bulímie

Sestra mi radila, aby som skúsila pozvať Ježiša Krista do môjho sveta, aby ma vytiahol z pasce, do ktorej som sa chýtila. Oboznamovala som sa s tým, čo pre mňa Ježiš urobil na kríži, s jeho dokonalým charakterom a nezištnou láskou. Pochopila som, že ten hlad, ktorý som neustále pocítovala, sa netýkal len jedla. Bola to moja duša, ktorá sa nevedela dostatočne nasýtiť. Dnes viem, že to bol duchovný

hlad, ktorému som vtedy nerozumela. Od sestry som dostala Bibliu a začala som si z nej čítať. Na prekvapenie som postupne prestala myslieť len na jedlo. Čím viac času som trávila v Božom slove, tým väčšie uspokojenie som cítila, bola som doslova nasýtená.

Ježiš povedal, že jeho pokrmom je, aby konal dielo svojho Otca. Aj ja som našla chlieb, čo skutočne nasycuje.

Dnes si veľmi rada každý deň prečítam Božie slovo, z ktorého čerpám silu a povzbudenie. Modlím sa za to, aby mi Boh dal môj každodenný chlieb. Vidím, že mi Pán dáva múdrosť pre rôzne rozhodnutia, učím sa správnym princípom. Zažívam aj uzdravujúcu Božiu moc, dostávam odpovede na modlitby, mám jasné vedomie, že Božia

ruka a jeho priazeň sú vždy so mnou.

Po modlitbách za vyslobodenie z pút bulímie som doslova pocítila, ako Boh zlomil reťaze, čo ma zväzovali. Prosila som ho za obnovenie môjho trávenia aj psychiky. Výsledok? Už nemám alergiu ani na jedno z tých jedál, ktoré som nesmela jesť. Som zdravá, nemusím chodiť ani k odbornému lekárovi. Mám stabilnú váhu, primeranú mojej výške. V mysli sa ňou už nezaobieram. Ne-strachujem sa, že by som pribrala. Vždy keď sa pristihnem, že častejšie otváram chladničku ako je normálne, spomeniem si, že je čas na iný druh jedla, ten Boží, ktorý nasycuje ešte lepšie.

Uzdravená a šťastná v Bohu

Ježiš si celkom získal moje srdce. Som

súčasťou worshipového tímu, vediem domácu skupinu pre dievčatá a taktiež pomáhám s mládežou Slova života. Môj príbeh sa už nebojím prerozprávať, ani sa necítim hlúpo, pretože mi milosrdný Boh všetko odpustil a dal mi novú šancu. Pracujem na recepcii v jednom z najvyhľadávanejších päťhviezdičkových hotelov na svete, kde prichádzam denne do kontaktu s rôznymi ľuďmi z mnohých krajín sveta. Keďže som študovala hotelový manažment na strednej škole, túto prácu s ľuďmi mám veľmi rada a je mi blízka. Chcem, aby spôsob môjho života priťahoval druhých ľudí k Ježišovi a aby sa čo najviac z nich dozvedelo o záchrane a uistení, ktoré im ponúka verný a milujúci Boh.

Zájazd do Izraela 10 – 17. júna 2012

Pastor Ulf Ekman a 25 rokov skúseností so zájazdmi Slova života!

**Cena
1050 USD**

V cene je ♦ polpenzia ♦ transfery z letiska ♦ vstupné poplatky na všetky miesta, ktoré navštívime ♦ autobusová doprava ♦ 1,5 l minerálky na deň ♦ sprievodca z Izraela, ktorý hovorí po česky alebo slovensky ♦ jeden z pasttorov Slova života pridelený k nášmu autobusu ♦ spoločné zhromaždenia ♦ vodný krst v Jordáne ♦ stovky kresťanov z celého sveta a mnoho iného.

Ak máte záujem cestovať s nami do Izraela, prosím kontaktujte nás čo najskôr, aby sme vás mohli zaradiť do našej skupiny (na ktorú sa vzťahuje aj táto cena), aby sme vám mohli vybaviť dobrú letenku.

PRÍBEH OBYČAJNÉHO ČLOVEKA A NEOBYČAJNÉHO BOŽIEHO HNUTIA

**Pastor THOMAS
GEORGE z Indie**

Jedným z hlavných rečníkov Konferencie viery 2012 bude pastor a evanjelista z Indie Thomas George. Pre väčšinu z vás bude novou tvárou, aj preto vám ho chceme bližšie predstaviť. Už samotný začiatok jeho života poznačila Božia nadprirodzená moc. Sám o tom hovorí takto: „Hneď po narodení som vážne ochorel, a podľa slov mojej mamy, som na 18. deň zomrel. Otec pracoval 3000 kilometrov od domova, a tak mama požiadala starého otca, aby ma pochoval, keďže ale bola veriaca, modlila sa: 'Bože, ak ho vzkriesiš, bude len tvoj.' Keď sa na mňa po chvíli pozrela, zrazu som otvoril oči a bol som úplne uzdravený.“

Pastora Thomasa sme pred niekoľkými mesiacmi osobne stretli. Bolo to stretnutie s pokorným človekom, ktorý chodí veľmi blízko Boha. Sám bol svedkom mnohých zázrakov uzdravenia a slúži tisícom núdznych ľudí v Indii. Hovorí sa, že ak stretneš skutočného pastiera, poznáš ho podľa zápachu oviec. Thomas George je takým pastierom, naplno žije pre ľudí, ktorých mu Pán Boh zveril. Raz za mesiac majú veľké bohoslužby, na ktoré prichádza až 40-tisíc ľudí, no zároveň je ochotný poslúžiť každému, kto ho o to žiada. V roku 1986 zažil osobné stretnutie s Ježišom, neskôr vnímal Božie povolanie slúžiť chudobným v Dillí. Dnes je pastormom jedného z najrýchlejšie rastúcich zborov v Ázii. Pre náš časopis odpovedal na niekoľko otázok:

Včera (t. j. na zhromaždení pre pasttorov, pozn. autora) si povedal, že vo svojej službe si mal sedemročné obdobie, v ktorom si musel prejsť mnohými prekážkami.

Bolo to veľmi dôležité obdobie prípravy. Uvedomujem si, že v živote existujú

tri úrovne či etapy, ktorými prechádzame: v tej prvej rozpoznávame Božie povolanie, ktoré Pán pre nás pripravil. Ale to vôbec neznamená, že všetko pôjde hladko. Keď Boh pomazal Dávida za kráľa, bolo pred ním ešte dlhé obdobie skúšok a prenasledovania, kým ho nakoniec za kráľa korunovali. Druhou etapou je obdobie prípravy na povolanie. Až keď je toto obdobie úspešne zavŕšené, Boh nám dovoľuje vstúpiť na miesto, na ktorom máme stáť, na miesto služby. Podobne to bolo aj v mojom živote; po tom, ako som rozpoznal Božie povolanie, vstúpil som do obdobia prípravy, ktoré sprevádzali rôzne finančné ťažkosti, problémy v oblasti vzťahov a mnohé nedorozumenia. Manželka pracovala na plný úväzok a žili sme spolu s našou rozvetvenou rodinou pod jednou strechou. V tom čase som ešte neslúžil a sám som tápal a hľadal smerovanie pre náš život. Sú to práve takéto skúsenosti, ktoré nám pomáhajú na ceste posvätenia, kde sa učíme spoznávať Božiu milosť a chodiť v Duchu a nie v tele.

Vyrastal si v kresťanskej rodine. Mal si už vtedy skúsenosť s krstom Duchom Svätým?

Áno, už ako mladý muž som bol veľmi hladný po Bohu. Moja mama sa za mňa veľa modlievala a veľmi som po tom túžil. Nemali sme vtedy cirkev, len malú modlitebnú skupinu. Ale pricestoval k nám jeden pastor z inej oblasti Indie, ktorý sa za nás modlil. Niektorí to prijali hneď – trochu som im závidel – no nakoniec som ten dar prijal i ja a bola to nádherná skúsenosť. O dva dni nato som prišiel do práce a keď ma zbadal môj kolega – hinduista, privítal ma týmito slovami: „Čo sa to s tebou stalo? Si akýsi iný... Je na tebe akási zvláštna milosť.“ Začudoval som sa jeho slovám a dodnes neviem, ako mohol poznať význam kresťanskej milosti. Keď sa však rozšíril, že som kresťan, môj šéf to začal zneužívať a nakladal mi viac práce ako iným, pričom o mne pred kolegami hovoril nepravdy. Normálne som sa mal hnevať, ale na počudovanie som bol akoby zahalený Božou láskou a pokojom. Aj to bolo pre mňa svedectvom o hlboknej vnútornej premene, ktorú vykonal Boží Duch.

Videli sme fotky zo zhromaždení v Indii, kde stojíš na pódiu a modlíš sa za tisíce ľudí, ktorí majú zdvihnuté fliaštičky s olejom. Po zhromaždení sa rozídu do svojich miest a dedín, aby sa sami modlili za chorých a slúžili. Myslím si, že toto je zásadný koncept prebudenia, a to nielen v Indii.

Jednoznačne áno. Od začiatku som ľudom hovoril, že ja nie som nijako špeciálny. Áno, stojím v službe a som si vedomý zodpovednosti, ktorú mám pred Pánom. Vždy som ľudí viedol k tomu, aby na mňa nepozerali ako na niekoho, kto má moc sám od seba. Nie som žiadna veľká osobnosť. Boh môže rovnako použiť kohokoľvek iného, napríklad desaťročného chlapca, a ak je tam Pánovo pomazanie, dejú za Božie divy.

Ako funguje práca s deťmi vo vašej cirkvi?

Vďaka Bohu, pastor Ulf nám z Uppsaly poslal dve sestry, odborníčky na službu deťom, ktoré nás naučili, ako s deťmi pracovať. Doniesli rôzne materiály, pomôcky, naučili nás, ako pripraviť divadelné predstavenia a podať im biblické pravdy spôsobom, ktorý je pre ne prijateľný. V našom zbore v Dillí sa pravidelne staráme o viac ako 400 detí a vytrénovali sme 60 služobníkov, ktorí ich vyučujú Božie slovo.

Vieme, že raz do mesiaca sa u vás stretáva na veľkých bohoslužbách až 40-tisíc ľudí.

Áno, na tie zhromaždenia sa každý druhý pondelok v mesiaci schádzajú ľudia z celého okolia. Pripravíme pre nich jedlo na dva dni a stretávame sa na pozemku, ktorý „nepatrí nikomu“.

Ako ale organizujete lokálnu prácu v Dillí a kto je zodpovedný za ľudí, ktorí uveria v Krista na veľkých stretnutiach?

V Dillí máme cirkevnú budovu, kde sa stretávame pravidelne v sobotu a v nedeľu, ale sú to najmä stretnutia pre lídrov. Tam sa ja ako pastor stretávam s tými, ktorí potom slúžia ostatným. Buď vyučujem ja, alebo niekto z misionárov Slova života. Väčšina z týchto 750 lídrov sú bežní veriaci, ale pracujú mnohokrát horlivejšie a dlhšie, než keby boli v cirkvi zamestnaní

na plný úväzok; robia skutočne excelentnú prácu pre Pána. Po mnoho rokov sme trénovali učeníkov aj pomocou dennej biblickej školy. Teraz máme intenzívny kurz pre lídrov – každý tretí týždeň ich na tri dni zhromaždíme a vyučujeme z Božieho slova. Mnohí z našich lídrov potom otvárajú biblické školy vo svojich regiónoch.

Keď sme spievali – ani sme sa nemodlili – o tom, aké nádherné je meno Ježiš, začal kričať: „Moja noha, moja noha!“ Postavil sa rovno a začal skákať.

Aké percento z týchto lídrov už malo kresťanské pozadie predtým, ako prišli do vášho zboru?

Takmer všetci, ktorým slúžime, boli buď neveriaci, alebo vyznávali iné náboženstvá.

Koľkých ste za roky svojej služby krstili? Krstíš aj ty sám?

Áno, krstíme ich my, ale ťažko to spočítať. No som si istý, že do tohto dňa som osobne pokrstil niekoľko tisíc novoobrátených kresťanov.

Aký bol prvý zážrak, ktorý ste zakúsili v službe uzdravenia?

Ako sme spomínali na zhromaždení, išlo o asi jedenásťročného chlapca, ktorý mal problémy s alergiou a démonickým útlakom. Modlili sme sa zaňho, ale nevedeli sme, či sa niečo stalo; neprišiel za nami so svedectvom, že ho Boh zázračne uzdravil a oslobodil, isto by nás to na začiatku veľmi povzbudilo. Až neskôr za nami priviedol svojho strýka, ktorý bol celý posiaty hnisajúcimi ranami. Bolo ťažké sa naňho čo i len pozrieť. Ale ten chlapec mu rozprával o svojom uzdravení a ich viera bola neotrasiteľná. My sme nemali žiadne vyučovanie o uzdravení, a tak som len položil ruky, zavrel oči a odvrátil tvár, aby som nemusel pozerieť na to, čo sa bude diať. Napriek našej malej viere, Pán úplne uzdravil aj tohto muža.

Ako vnímajú vaši ľudia moc uzdravenia? Myslíte si, že spájajú svoju vieru

v Božiu moc aj s tým, že ste vy, ako pastori, Božími nástrojmi?

Indovia majú jednoduchú vieru. Vedia, že Boh môže robiť zázraky a zvlášť, keď vidia, že Boh to robí aj v životoch iných, ich viera rastie. Určite im pomáha aj to, že vedia, že Boh nás postavil do služby, a preto sa Božia moc bude prejavovať aj cez naše modlitby. Ešte keď sme mali zhromaždenia v dome na 2. poschodí, keď som prichádzal na bohoslužby, bola na schodoch žena chromá 27 rokov. Priniesli ju na nosidlách. Nič som o nej nevedel. Ako som popri nej prechádzal, veľmi prosila o modlitbu. Neskôr som sa dozvedel, že po roky navštevovala rôznych veštcov, okultistov a liečiteľov, ale jej stav sa len zhoršoval. Na bohoslužby ju priviedol jej sused, ktorý mal pokrútenú dolnú končatinu, a prežil okamžité uzdravenie len týždeň predtým. Vtedy sa do domu natlačilo toľko ľudí, že musel stáť opretý o stenu. Keď sme spievali – ani sme sa nemodlili – o tom, aké nádherné je meno Ježiš, začal kričať: „Moja noha, moja noha!“ Postavil sa rovno a začal skákať. Keď sa vrátil domov a videla to jeho susedka, povedala, že ju na to miesto musí priviesť. Keď som teda vystupoval po schodoch, položil som na ňu ruky, ale necítil som žiadne špeciálne pomazanie alebo manifestáciu Ducha. No na druhý týždeň prišla na zhromaždenie úplne zdravá po vlastných nohách a priviedla aj manžela a dcéru. Pred všetkými vydávala svedectvo, ako ňou prešla ako by elektrina, keď som sa za ňu modlil. Potom sa sama modlila za dcéru aj za manžela a obaja boli na mieste uzdravení – a pritom to bola len jej druhá bohoslužba! V priebehu niekoľkých mesiacov priviedla k Pánovi 110 ľudí! Za tých 27 rokov, čo bola chorá, minula obrovské peniaze na to, aby sa jej stav zlepšil. Jej deti pravidelne chodili do tej istej lekárne po lieky. Lekárnik ich poznal veľmi dobre a po niekoľkých rokoch im povedal: „Vy ste už minuli na lieky toľko peňazí, že ste si za ne mohli dovoliť aj novú mamu.“

Otázky kládli Peter Čurík a Martin Hunčár

**THOMAS GEORGE BUDE SLUŽIŤ
NA KONFERENCII VIERY 2012**

V SOBOTU O 14.30

A V NEDEĽU O 16.00.

SVETOVÝ PAMÄTNÝ DEŇ HOLOKAUSTU S FEDOROM GÁLOM

Terapiou väčšiny býva nájsť si obetného baránka

Holokaust (z gréckeho *holókaustos*: *hólos*, „celý“ a *kaustós*, „zápalná obeť“), tiež známy ako *shoah* („katastrofa“; v jidiš *churban* alebo *hurban*, čo sa dá preložiť ako „zničenie“), bola genocída približne 6 miliónov európskych Židov počas 2. svetovej vojny, program nacistického Nemecka, ako systematicky a za štátnej podpory vyhladiť Židov (vtedy ich žilo 9 miliónov). Keby sa táto definícia mala rozšíriť aj o ďalšie skupiny, ktoré boli považované za menejcenné alebo druhoradé, celkové číslo obetí holokaustu by dosiahlo 11 až 17 miliónov.

Od roku 2005 Spojené národy vyzvali svoje členské krajiny, aby si 27. január každoročne pripomínali ako *Svetový pamätný deň holokaustu*. Toto výročie bolo stanovené na základe oslobodenia koncentračného tábora Osvienčim 27. januára 1945. (Podľa údajov Jad-Vašem tam bolo zavraždených 1,4 mil. Židov).

Každoročne si v Bratislave pripomíname *Svetový pamätný deň holokaustu* v spolupráci s *Kresťanmi v meste* a *Medzinárodným kresťanským veľvyslanectvom v Jeruzaleme (ICEJ)*; tento rok sme sa stretli 30. januára a hlavným hosťom večera bol Fedor Gál, známy z novembra 1989. Fedor Gál sa narodil v koncentračnom tábore Terezín v roku 1945. Jeho otca ako tridsaťpäťročného zastrelili jednotky SS na konci vojny, počas pochodu smrti zo Sachsenhausenu do Schwerinu. Bolo veľmi zaujímavé nazrieť do duše Fedora Gála, ktorý po celý život hľadá svoju identitu. Je to veľmi spontánny, svojský, ale veľmi vľúdny a príjemný človek. V roku 2008 natočil dokument *Krátka dlhá cesta*, v ktorom sa vydal po stopách svojho otca a reflektuje v ňom svoje osobné prežívanie témy holokaustu. Prinášame vám rozhovor, ktorý sme s ním natočili po skončení spomienkového dňa.

Ďakujeme vám za návštevu na pamätnom dni holokaustu. Chceme sa vás ešte raz opýtať na cestu po stopách vášho otca, ktorú ste prezentovali aj v dokumente „Krátka dlhá cesta“. Hľadali ste v nej aj svoje korene, identitu. Čo pre vás znamenala? (Peter Čuřík, Víťazný život)

Doputoval som na miesto, kde pravdepodobne leží môj otec, a prvýkrát v živote som tak niekoho mohol osloviť: „Otec.“ Plakal som tam ako malé dieťa. Celá cesta pre mňa znamenala akúsi katarziu, ale nešli sme ňou len preto, aby som mohol niečo prežiť. Zdalo sa nám, že poslanstvo filmu je

oveľa všeobecnejšie a dôležite aj pre iných ľudí. Pre mňa osobne to bolo spoznávanie a určitá vnútorná duševná očista, ale ten film ide ešte hlbšie, jeho poslanstvo presahuje udalosti minulosti, či samotný holokaust.

Narodili ste sa v koncentračnom tábore, nepoznali ste otca. Ako ste sa k tejto informácii dostali a ako ste sa s tým ako mladý človek vyrovnávali? Práveže keď som bol mladý, tak som sa k tejto informácii nedostal. Vedel som iba, že mám v občianke napísané miesto narodenia Terezín a že keď o tejto téme začala mama rozprávať, tak sa vždy roz-

plakala. Nikdy nemala silu na to, aby nám ten príbeh vyrozprávala celý, boli to len také fragmentíky. Tak som sa raz dozvedel, že keď som sa narodil, uložili ma do krabice od margarínu a že muži z tábora zo svojich denných dávok chleba a marmelády urobili pre mamu tortu. Inokedy zas spomínala, že keď rodila v tamojšej pôrodnici, bola tam aj rodička, ktorá nemala mlieko, a tak mama kojila dve deti naraz. O otcovi som sa zas dozvedel, že to bol vysoký fešák. Ale z týchto fragmentíkov sa predsa nedá poskladať život. Nevedel som vôbec nič o širšej rodine. Takže pre mňa bola tá cesta potrebou – vo veku,

keď už starnem – pozliepať si svoje vlastné príbehy s príbehmi svojej rodiny. Zdalo sa mi, že nie je správne byť starým človekom, a pritom neúplným.

Jeden z výsledkov tej cesty bolo podľa vašich vlastných slov, že ste pochopili, že ste nič nepochopili. Akurát vám to pomohlo sformulovať ostré otázky. Položili ste ich niekomu a dostali ste na ne odpovede? (Gabika Mikulčíková, SRTV).

Dobre položená otázka je spolovice odpoveďou. Je dôležité otázky klásť a pretože s tým filmom chodíme po mestách, živím sa písaním a vôbec, chodím medzi ľuďmi, rovnaké otázky kladím všade kam prídem. Ale s tými otázkami je to tak; nedávno sme v Prahe prežili zvláštny okamih: zomrel človek, ktorý hovoril, že pravda a láska musia zvíťaziť nad nenávisťou. Bol to Václav Havel, ktorého som poznal osobne a viem ako to myslel. Myslel to tak, že sa o to musíme usilovať, aj keď vieme, že pravda a láska vždy nezvíťazia. Napriek tomu kráčať touto cestou je nesmierne dôležité. Musíme žiť tak, aby tá pravda a láska zvíťazili možno nie v našej generácii, ale v generácii našich detí alebo detí našich detí.

Uľavilo sa vám po tej ceste, alebo ste skôr niekoho obviňovali? (Mária Kunčáková, Rádio 7).

Rozprával som sa s mnohými, ktorí prežili všeličo, koncentráky, väzenia, gulagy a musím povedať, že som medzi týmito ľuďmi nikdy nestretol niekoho, kto by pociťoval nenávisť. Naopak, s nenávisťou som sa stretával u ľudí, ktorí to mali v živote ľahké. Avšak ľudia ťažko skúšaní osudom nevedeli nenávidieť, ale vo svojom vnútri si nosili obrovské emocionálne jazvy, ktorých sa väčšinou nedokázali zbaviť až do smrti.

Bolo veľmi bolestivé počuť o tých 15000 ľuďoch, ktorí prežili pochod smrti a zastihol ich koniec vojny. Napriek tomu celý les, v ktorom uviazli, armády spojeneckých vojsk obkolesili ostatným drôtom a znova riešili, čo so Židmi. Antisemitizmus je stále tu a žije. Vy ste povedali, že treba spraviť aj to málo, čo môžeme. Čo

teda môžeme urobiť? (Peter Čurík, Víťazný život).

Podatť ruku blížnemu. Pomôcť mu von z kaše. Pomôcť slabému, ozvať sa, zastatť sa ho. Existuje veľmi veľa možností. Spomínal som toho kamaráta, ktorému zavraždili syna na stanici metra Dejvická. Zavraždili ho preto, lebo mal iný účes. Skinhedí neznášajú tzv. pankáčov a on bol pankáč. Tí chlapi boli vycvičení v bojových umeniach. Zhodili ho na zem a kopali. Rozbili mu spodinu lebečnú a tiekla mu krv z nosa, z uší i z úst. Ľudia nastupovali a vystupovali z metra, a predsa sa pri ňom nikto nezastavil. A to je to, čo ma deší: ľahostajnosť. Niektorí tomu dokonca hovoria tolerancia. Takže to minimum, čo človek môže urobiť, je neostať ľahostajným.

Chcem sa opýtať na to, čo ste povedali na našom stretnutí, a to, že vás na tejto akcii niečo veľmi dojalo. Čo to bolo a či to viete zadefinovať? (Mária Kunčáková, Rádio 7).

Hm, toto je presne to, na čo nemám jasnú odpoveď. Dojala ma atmosféra, dojala ma zdieľaná spiritualita... To ma dojalo. V živote som toto isté prežil len raz, a to v baptistickom černošskom kostole. Hovorí sa, že keď sa v jednej miestnosti zide veľa ľudí, ktorých dominantným pocitom je láska a súcit, tak je to hmatateľné a preniká to cez kožu. Možno to bolo ono. Ale ak by ste odo mňa chceli, aby som to empiricky, sociologicky uchopil, tak to by som nevedel (smiech).

Niekedy sa mi zdá, že zmienka o Židoch v našej spoločnosti končí pri holokauste. Ale Židia predsa zanechali za sebou veľké dedičstvo a sú národom, ktorý má aj dnes veľký potenciál. Prečo si myslíte, že je táto téma akýmsi tabu? (Gabika Mikulčíková, SRTV).

Nesmieme zabúdať na to, že moderný antisemitizmus sa pretransformoval do novodobých foriem. Dnes je to o Hollywoodu, sprisahani židovských bankárov, utlačaní Palestíncov alebo o Wall Streete. Nový antisemitizmus je dnes dokonca ľavicový, aj keď tie metamorfózy antisemitizmu sú také dlhé ako samotné dejiny izraelského národa. Ale

je to fenomén tejto civilizácie. Keby ste o antisemitizme začali rozprávať v Číne alebo na Srí Lanke, tak by na vás hľadeli, ako keby ste spadli z mosta. Ale napriek tomu, že možno Židov nikdy nestretli, väčšinou sa o nich vyjadrujú s úctou ako o veľmi inteligentnom národe, ktorý priniesol zákony atď. Na východnom Slovensku mali Židia

povolené len tri-štyri profesie, a keď ich napokon vykonávali, tak boli za to nenávidení. Niekedy mám pocit, že údel židovského národa je akýmsi zrkadlom do našej vlastnej duše. Terapiou väčšiny býva nájsť si obetného baránka. Nieкто môže za to, že som chudobný, že sa mi nedarí, alebo za moje problémy. To by ešte bolo možno v poriadku, keby za tým nebolo zabíjanie a pogromy. Keď som sa v Izraeli túlal po Židovskej štvrti, vybehli deti a kričali na mňa „gojim“ (hanlivý výraz pre pohana, inoverca) podobne, ako na Slovensku na mňa kričali „Židáku“. Keď som o tom rozprával svojim priateľom z Izraela, povedali: „Áno, si pre nich iný a svoj kultúrny šok vykričali. Ale pamätaj, nikdy by ti kvôli tomu neublížili.“ A v tom je ten rozdiel.

Rómovia v Anglicku

Biblická škola v Margate

Po vstupe Slovenska do Európskej únie sa mnoho slovenských Rómov presťahovalo na západ. Mnohí odišli do Anglicka, kde sa dnes ich počet odhaduje na niekoľko desiatok tisíc. Hlavným motívom bola ich neúnosná finančná situácia v porovnaní so štedrým sociálnym systémom v krajinách ako Belgicko alebo Anglicko, ktorý mnohým dával nádej. Okrem toho sa stretávali na Slovensku s diskrimináciou, pričom v multikultúrnych kraji-

nách s veľkým počtom cudzincov na nich nikto nepozerala predpojatú.

V Anglicku vzniklo niekoľko rómskych zborov, väčšina je však zatiaľ veľmi malá, ich lídri nemajú veľa skúseností a cítia sa dosť osamotení. V januári navštívil pastor Martin Hunčár Margate, mesto na východnom pobreží Anglicka, kde sa stretol s charizmatickými pastormi Armády Spásy – Davidom a Kathryn Blowersovcami. Tento manželský pár pôsobil deväť rokov v Českej republike

a po návrate do Anglicka pomohli viacerým Rómom adaptovať sa v novej krajine. Zvestovali im evanjelium a dnes sa ich stretáva okolo sto. Úzko spolupracujú s rómskym vedúcim Ivanom Makom, ktorý rozbieha zbor v Doveri, v prístavnom meste na juhovýchode krajiny. „David a Kathryn majú úžasné srdcia. Rozdávajú Božiu lásku a zároveň sú otvorení pre duchovné dary. Počas svojej návštevy som vyučoval celý deň na sobotnej biblickej škole v Margate, kde sa okrem domácich stretli aj rôzne rómske skupiny z iných miest. Prijali ma veľmi dobre, mali veľký hlad po Božom slove. Služobníkov Slova života už poznali z viacerých kázni, najmä z TV7. V nedeľu som kázal v Doveri, kde sa mnohí obrátili k Bohu len nedávno. Rómske deti hovoria plynulo anglicky a dospelí kresťania si aktívne hľadajú prácu. Zamestnaných ich je väčšie percento ako u nás na Slovensku. Verím, že Boh má s Rómami ešte veľké plány,“ zhodnotil svoju návštevu Martin Hunčár.

Boh mení životy Rómov na Spiši

Pastor Emil Adam a jeho práca na Spiši medzi Rómami sa stali známymi širšej verejnosti aj vďaka relácii *Pošta pre teba* (27.12.2010), kde mu za zmenené životy ďakovalo mnoho Rómov.

História *Kresťanskej Misie* (ďalej KM) *Maranata* začala na jar v 2004 roku v Ostrave. Jeden z bratov z *Kresťanskej Misie Ostrava*, ktorá spadá pod službu *Victory World Outreach* v Colorado

Springs, mal rodinu na východe Slovenska. A tak vycestovali po prvýkrát do mesta Poráč, kde sa stretli s veľkou otvorenosťou a hladom po Božom slove; kázali na blízkej lúke a v ten večer dobrú správu o Kristovi prijalo 50 – 60 ľudí. S podobnými reakciami sa stretli v Petrackom (časť Rudnianska), v Markušovciach a v Bystranoch.

Počas nasledujúcich deviatich me-

siacov Emil Adam s tímom cestovali na Slovensko vždy raz za dva týždne. Nakoniec bol spolu s manželkou a tromi deťmi vyslaný na Spiš ako misionár, kam sa aj v januári 2005 presťahovali.

Najprv sa bohoslužby konali v dome kultúry v Spišskej Novej Vsi, kam autobusmi zväžali Rómov z celého regiónu. Od 2010 roku si prenajali priemyselnú halu, ktorú postupne upravili pre potreby bohoslužieb, pripravili priestor pre detskú besiedku a stretávanie mládeže. Každú nedeľu sa na tom mieste schádza až osemsto veriacich Rómov i „bielych“, aby spoločne uctievali Ježiša Krista! Mnohí boli oslobodení od alkoholu, obnovili sa manželstvá, našli si prácu. Zbory a skupiny neskôr založili v mnohých ďalších mestách a dedinách východného Slovenska. Pastor Emil bude slúžiť v Bratislave 15.4., ste vrelo pozvaní!

(vž)

VÝNIMOČNÝ ROK 2012

Prechod do nového roku síce nie je ničím magickým, ale je to úžasná príležitosť na to, aby sme zhodnotili svoje životy a nanovo sa vydali do Božích rúk. Boh pre nás pripravil plány na každý rok a našou úlohou je ich hľadať. Niektorí ľudia chodia po svojich cestách a potom Boha žiadajú, aby ich v tom požehnal. Ale najšťastnejší ľudia na zemi sú tí, ktorí „chodia v dobrých skutkoch, ktoré pre nás vopred prihotovil, aby sme v nich chodili“ (Ef 1:10).

V Slove života už po niekoľko rokov za sebou organizujeme silvestrovské zhromaždenie, ktoré je slávnostné, pri-náša zábavu a ponúka priestor na prí-

„Silvester je pre mňa čas, ktorý rada trávim s mojím zborom – mojou slovenskou rodinou. Je výborné, ak môžem zažiť prelom roka pozitívnym spôsobom cez modlitbu, uctievanie, zábavu a spoločenstvo. Veľmi sa mi páčila rodinná talentová show.“

Jayne Godfrey

jemné prežitie Silvestra, no zároveň obsahuje hlbokú duchovnú náplň, modlitby a hľadanie Božej tváre. Tentoraz sme sa stretli v renovovanom DK Dunajská Lužná vo veľmi hojnom počte a prežili sme najlepší Silvester za ostatné roky.

Rodinné talenty

Súčasťou programu bolo už tradične divadlo Martina Hunčára v hereckom tandeme s Lenkou Šimkovou. Vtipná, ale veľmi poučná diskusia na tému nielen

frontálnych atmosferických tlakov, ale aj tlakov rodinných, pracovných či dokonca cirkevných otvorila celý zábavný program. Pokračovali sme súťažou *Slovo života má talent*, tentoraz v rodinnej podobe. Zúčastnilo sa jej šesť rodín

„Na Silvestra sa vždy veľmi teším. Ľudia sa môžu prejaviť aj inak, ako ich poznáme. V našom strede je mnoho obdarovaných ľudí, ktorých srdce horí pre Pána. Najväčšiu radosť som mal z toho, že tí, ktorí boli na našom Silvestri po prvý krát, sa medzi nami cítili dobre.“

Martin Hunčár

a každé z vystúpení bolo jedinečné. Hlavnú cenu si nakoniec odniesla rodina, ktorá s úžasnou kreativitou a nesporným umením maľovala na veľkú tabuľu obraz na tému, ktorú jej zadali diváci. Tombolou nás sprevádzala osvedčená moderátorská dvojica Tomáš a Beňo. V podstate je to každý rok o tom, že takýmto spôsobom ľudia zo zboru dajú do tomboly veci, ktorými chcú obdarovať ďalších súrodencov; akurát je to okorené zábavou a troškou napätia. Výťažok potom vždy venujeme na charitatívne účely alebo na stavbu našej budovy.

Akú máme vlastne hodnotu?

Po nádhernom programe a vynikajúcej večeri prišli na rad znova chvály. Uctievať Pána s plnou sálou veriacich ľudí na sklonku roka je jedinečná skúsenosť. Každý si v takých chvíľach uvedomuje, že predošlý rok sa nedá vrátiť. Je dobré zrekapitulovať to, čo

je za nami, ale potrebujeme sa vystrieť k tomu, čo má Pán pre nás v novom roku. Napriek tomu, že sa usilujeme o to, aby sme pre Pána veľa vykonali a doniesli mnoho ovocia, nesmieme zabúdať na to, kto sme. Tým najväčším darom a najväčšou radosťou by vždy malo ostať to, že sme sa z milosti Božej stali Božimi deťmi. V tomto duchu sa nieslo Slovo do roku 2012. Popritom ako sa otvárajú nové dvere pre službu i pre náš zbor, nesmieme upadnúť do zákonníctva alebo skutkárstva. Naša hodnota sa nesmie zakladať na tom, akí sme úspešní, ale na vzťahu s naším Spasiteľom a láske k blížnemu. Ak budeme takto žiť, paradoxne, budeme schopní vykonať pre Boha oveľa viac. Po večeri Pánovej sme sa modlili za mnohých prítomných so zjavným pomazaním Ducha Svätého.

V tejto súvislosti je zaujímavé dodať, čo odznelo na prvej novoročnej bohoslužbe v Slove života Uppsala. Ulf Ekman prijal pre rok 2012 od Pána slovo „extraordinary“ (výnimočný, jedinečný). Bude zaujímavé sledovať, čo všetko to môže znamenať, no nech sa deje čokoľvek, je dôležité, aby sme ostávali blízko Pána a chodili po jeho cestách; vtedy nás udalosti tohto roku nezastihnú nepripravených. Osobne verím, že v roku 2012 je Božou výzvou pre nás, aby sme zosilneli na vnútornom človeku a boli pripravení vystúpiť na novú úroveň, ktorú pre nás ako jednotlivcov i pre cirkev Pán má. Želáme vám, aby ste mu boli bližšie než kedykoľvek predtým!

NOVÁ KNIHA – VYCHÁDZA 15. 4.

Joyce Meyer SILA MYŠLIENOK

Joyce Meyer patrí k popredným celosvetovo uznávaným kresťanským autorom. Napísala viac než osemdesiat kníh a brožúr, z ktorých mnohé sa stali bestsellermi. Do slovenského jazyka boli preložené **Bojisko v mysli**, **Revolúcia lásky** a **Krása miesto popola**. Jej rozhlasové a televízne vysielanie **Enjoying Everyday Life** si získalo veľké množstvo poslucháčov a divákov po celom svete. S manželom Davom majú štyri dospelé deti a žijú v St. Louis v štáte Missouri.

Sila pozitívneho postoja

Istá organizácia raz vypísala odmenu päťsto dolárov za kus za odchyt živých vlkov. Sam a Jed sa nechali zlákať vidinou ľahko zarobených peňazí a vydali sa na dlhú cestu do hôr za zvieratami, ktoré im mali zabezpečiť bohatstvo. Vyčerpaní náročnou cestou zaspali pod holým nebom. Sam sa zobudil uprostred noci a videl, že ich obkľúčila svorka päťdesiatich hladných vlkov s vyceorenými zubami a blýskajúcimi sa očami. Nevedeli sa dočkať, kedy sa vrhnú na svoju korisť. Keď si Sam uvedomil, čo sa deje, štvhol do priateľa a nadšene zvolal: „Jered, vstávaj! Sme bohatí!“

Pozitívny postoj ti pomôže vyťažiť z každej situácie to najlepšie a dá ti moc nad okolnosťami, ktoré ťa už viac nebudú ovládať. To určite platilo o Samovi. Kým väčšina ľudí by pri pohľade na svorku vlkov prežívala hrôzu, Sam videl príležitosť, na ktorú čakal. Rozhodni sa byť pozitívnym človekom! Čím pozitívnejší prístup si zvolíš, tým budeš silnejší.

Prvé pravidlo: Aj v ťažkých situáciách si zachovaj správny postoj

Rozhodni sa preň bez ohľadu na to, čo sa bude okolo teba diať. Dôležité je mať toto predsavzatie *skôr*, než sa ocitneš v nepríjemnej situácii. Ak sa ti

to podarí v úspešnom období života, budeš pripravený čeliť ťažkostiam, keď sa naozaj objavia. Zaumieň si, že ak sa v rodine vyskytnú neočakávané výdavky, nebudeš sa sťažovať, že si musíte na istý čas utiahnuť opasky. Namiesto toho skús túto výzvu vnímať ako dobrodružstvo a hľadať tvorivé spôsoby, ako ušetriť, a pritom si užívať život aj bez zbytočných výdavkov. Neraz som videla, ako Pán Boh pomohol ľuďom, ktorí si v zložitej situácii zachovali kladný postoj. Počula som o manželoch, ktorí mali finančné problémy, ale napriek tomu sa rozhodli byť Bohu vďační a zachovali si pozitívnu myseľ. Muž, nazvime ho John, pracoval v reštaurácii. Jedného dňa, počas obeda, dostal istý zákazník infarkt. John, vďaka výcviku v armáde, ovládal základy prvej pomoci, takže mužovi poskytol umelé dýchanie prv, než na miesto dorazil lekár. Muž bol veľmi bohatý a za zachranu života dal Johnovi šek na 5 000 dolárov. Postoj, aký si manželia udržali aj o finančne náročnom období, otvoril dvere Božiemu zázraku.

História ponúka mnoho príkladov ľudí, keď ľudia s pozitívnym prístupom zmenili problémy na príležitosti. Obzvlášť mám na mysli tých, ktorí vo väzení napísali diela, ktoré ovplyvnili celý svet, napríklad: List Martina

Luthera Kinga Jr. z birminghamského väzenia, *Cesta pútnika* od Johna Bunyana alebo *História sveta* od sira Waltera Raleigha. Slávny hudobný skladateľ Ludwig van Beethoven síce nebol doslova uväznený, ale skľučovala ho úplná hluchota a v istej etape svojho života sa veľmi trápil. Práve v tom období však skomponoval svoje najvýznamnejšie symfónie. Títo ľudia mohli kvôli svojim problémom zatrpknúť, ale rozhodli sa vytrvať a vďaka pozitívnym postojom ich životné diela dodnes obohacujú svet. Nemyslím si, že sa narodili ako optimisti; som presvedčená, že sa museli rozhodnúť a ich správna voľba bola prínosom nielen pre nich, ale pre celý svet. Jednou z najväčších chýb, ktorú môžeš spraviť, je, že si pomyslíš: *ne-môžem si pomôcť, ale ja nie som ako tamtí pozitívni ľudia*. Ak uveríš tomu, že svoje myslenie a postoje nemôžeš zmeniť, prehral si ešte skôr, než si sa o zmenu začal usilovať.

Nech sa ocitneš v akokoľvek zložitej situácii, *udrž si správny postoj*: bude to omnoho ľahšie, než ho *znovu získavať*. Vo chvíli, keď začneš cítiť, že s tvojím postojom nie je niečo v poriadku, ihneď sa to snaž napraviť. Nezapadni sa vzoprieť diablu hneď na začiatku! (pozri 1Pet 5:8-9) Inak povedané, len čo sa ti v mysli začnú rojiť negatívne

myšlienky, zastav ich. Nesúhlas s nimi a nepočúvaj nepriateľov hlas. Udrž si svoj pozitívny postoj za každých okolností. Druhou možnosťou je trápiť sa. Vždy si môžeš vybrať: byť nešťastný a pesimistický, alebo optimistický a veselý.

Druhé pravidlo: Zlé časy netrvajú večne

Mnohí ľudia žijúci v zemepisných šírkach, kde sa striedajú štyri ročné obdobia, mi hovorili, ako si užívajú jar, leto, jeseň a zimu. Páči sa im pestrosť, jedinečná krása prírody a možnosti, aké im núka každé obdobie. Biblia tvrdí, že sám Boh mení časy a doby (pozri Dan 2:21). Časy sa menia – to platí pre prírodu, ale aj pre náš život. To znamená, že ťažké obdobie nebude trvať navždy. Niekedy máme dni, týždne, mesiace, ba dokonca aj rok, kedy sa na nás neustále valia problémy, ale každá negatívna skúsenosť sa raz skončí.

Občas sa zdá, že skúšky, ktoré prežívame, trvajú príliš dlho; máme pokušenie sťažovať sa a nechať sa znechutiť. Namiesto toho by sme mali svoje postoje napraviť a prosieť Pána Boha, aby nás prostredníctvom týchto skúšok naučil niečo cenné. Podľa Jakuba 1:2-3 Pán používa skúšky a ťažkosti pre naše dobro. Vždy nás chce požeňovať. Niekedy to robí prostredníctvom nečakaných situácií, ktoré sa nám spočiatku zdajú negatívne. Ak si v nich zachováme správny postoj, zažijeme požehnanie, akým nás Pán Boh túži zahrnúť.

Ak práve teraz prechádzaš zložitým obdobím, chcem ti pripomenúť, že to, zrejme, nie je prvá výzva, ktorej čelíš. Prežil si tú predchádzajúcu (a zrejme si sa z nej niečomu naučil), a zvládneš aj túto. Skúšky sú iba dočasné, lepšie dni sú už na obzore. Udrž si pozitívny postoj a pamätaj na to, že to je len jedno z období života, ktoré určite prejde.

Tretie pravidlo: Počas búrky nerob zásadné rozhodnutia

Život žiadneho z nás sa nepodobá dlhému slnečnému dňu. Všetci z času na čas prechádzame búrkami, ktoré môžu prísť v podobe nečakanej choroby, straty zamestnania, finančnej krízy, manželských nedorozumení, problémov s deťmi alebo iných vypätých si-

tuácií. Zažila som mnoho životných búrok: niektoré boli ako krátky letný popoludňajší lejak, iné vyzerali ako najsilnejší hurikán. Zo životných búrok som sa naučila, že netrvajú večne; preto počas nich nemusíme robiť žiadne zásadné rozhodnutia.

Keď búrka prepukne, je dôležité ovládať myseľ a city, pretože v kríze sa nám ľahko vymknú spod kontroly. Zachovajme pokoj a zamerajme svoju pozornosť na to, čo dokážeme. Dôverujme Bohu, že spraví to, na čo naše sily nestačia.

Zažila som mnoho životných búrok; niektoré boli ako krátky popoludňajší letný lejak, iné vyzerali ako najsilnejší hurikán. Zo životných búrok som sa naučila, že netrvajú večne.

Tak ako pilotovo chybné rozhodnutie spôsobí odklon lietadla z plánovanej trasy, alebo dokonca núdzové pristátie, aj tvoje nesprávne rozhodnutie môže spomaliť cestu k cieľu. Keď nabudúce budeš čeliť nejakej výzve, nechaj najprv odznieť svoje pocity, až potom sa rozhoduj, pretože počas búrky sa tvoje myšlienky správajú ako divoký víchor.

Štvrté pravidlo: Udrž si spojenie s „riadiacou vežou“

Letoví dispečeri sú jedinými ľuďmi na zemi, ktorí vidia celkový obraz toho, čo sa deje na oblohe. Majú právomoc prikázať pilotom, aby spomalili, alebo zrýchlili, leteli vyššie, alebo nižšie, pomáhajú im vyhýbať sa búrkam a bezpečne doletieť do cieľa. Podľa Národnej asociácie letových dispečerov sa v Spojených štátoch denne vybaví 87 000 letov a 64 mil. vzlietnutí a pristátí ročne. Je pozoruhodné, že dispečeri sa nevenujú iba komerčným letom, ale riadia aj súkromnú, vojenskú i nákladnú dopravu, ba dokonca aj leteckú taxi službu. Ak by sa na letiskových monitoroch mali zobrazovať všetky lety, ktoré dispečeri práve navigujú, potrebovali by sme na to 460 obrazoviek. Kvôli veľkému počtu vzlietnutí a pristátí, ktoré sa denne uskutočňujú, piloti mu-

sia udržiavať spojenie s riadiacou vežou, aby lietali bezpečne a načas.

Podobne, aj ty aj ja potrebujeme spojenie s Pánom Bohom, pretože jedine on vidí celkový obraz našich životov a dokáže ich správne riadiť. Dohliada na to, aby sa všetko konalo v správnom čase a primeranou rýchlosťou. Pomáha nám bezpečne doraziť do cieľa, ktorý pre nás naplánoval.

Ak chceme ostať v spojení s Pánom a udržať si správne postoje, komunikácia s ním sa musí stať prioritou nášho denného harmonogramu. On nás prevedie každou etapou života a pomôže nájsť cestu aj v hmlistých dňoch, keď nevidíme ani na krok. Chcem ti povedať, že je nevyhnutné, aby si s ním komunikoval čo najčastejšie, a to v modlitbe, pri čítaní Božieho slova a v modlitbe chvál. Buď si vedomý toho, že je s tebou a neustále ťa vedie.

Piate pravidlo: Dívaj sa na veci také, aké sú

Keď máme na udalosti skreslený pohľad, aj nepatrný problém sa javí ako neprekonateľná kríza, a naopak, závažná situácia sa zdá bezvýznamnou. Obe tendencie – prehánanie alebo podceňovanie – môžu spôsobiť ťažkosti, preto musíme veci vidieť také, aké sú.

Poznáam istého muža, ktorý dlhý čas ľudom dokazoval, že má vždy pravdu. Často sa hádal a rozčuľoval, až nakoniec stratil všetkých priateľov. Po niekoľkých rokoch som si všimla, že sa v tomto smere zmenil: ak mal niekto odlišný názor, nepustil sa s ním hneď do hádky, ani nerobil veci po svojom za každú cenu. Opýtala som sa ho, čo spôsobilo tento obrat. „Zistil som, že nie je až také dôležité mať vždy pravdu,“ odvetil. Keď sa na to pozrel v pravom svetle, uvedomil si, že nestojí za to, aby zažíval toľko nepokoja.

Dívaj sa na život ako na celok a nezameriavaj sa iba na to, čo ti vadí. Ak sa problémami príliš zaoberáme, zdajú sa nám väčšie, než v skutočnosti sú. Ak sa ocitneš v situácii, ktorá ťa bude rozčuľovať, nájdi si čas na to, aby si si vedome vybavil v mysli všetky dobré situácie, z ktorých si mal radosť. To isté robil kráľ Dávid, keď trpel depresiami, pretože mu to pomáhalo vnímať situáciu, aká naozaj bola.

Operácia vianočné dieťa

Rekordný počet rozdaných balíčkov

V tomto roku sme sa opäť zapojili do *Operácie vianočné dieťa*, ktorá prebieha po celom svete už mnoho rokov. Na Slovensku sa táto pomoc realizuje už 14. rok a doteraz sa rozдалo viac ako 350.000 darčiekov cez 400 distribučných organizácií. Na rozdiel od minulých rokov sme sa tentoraz nespoliehali iba na pomoc zo zahraničia, ale sami sme sa zapojili do balenia balíčkov. 26. novembra sa naša kancelária premenila na veľkú dielňu. Obaľovali sa škatule, vystrihovali nálepky, písali listy deťom. Ochotní ľudia z nášho zboru priniesli oblečenie, hygienické a školské potreby, hračky a sladkosti. Spolu

sa nám podarilo pobaľiť až 84 škatúľ, každá mala hodnotu 20 až 30 €. Tešili sme sa na radosť v očiach detí, keď im budeme odovzdávať vianočné posolstvo spolu s darčekom.

V polovici decembra sme ešte stále nemali doručené sľúbené balíčky z Nemecka, a tak bolo dobre, že sme pripravili vlastné. Naším prvým distribučným miestom bol Detský domov Nádej v Bernolákove. Čakali nás tam vychovávatelia a 20 detí, ktoré sa tešili na balíčky. Scénkou o Samaritánke a niekoľkými hrami sme si získali ich srdcia. Po rozbalení darčiekov

a krátkej modlitbe ich radosť nemala konca kraja. Nadšene nám ukazovali, čo si v balíčku našli. Jedno dievčatko, ktoré tam okrem iného malo list, hneď utekalo napísať odpoveď.

O dva dni sme sa vybrali za deťmi zo sociálne slabých rodín z Devínskej Novej Vsi. V priestoroch škôlky sa ich zišlo 50. Práve v ten deň dorazili balíčky aj od štedrých darcov z Nemecka a mohli sme ich skombinovať s tými našimi. Deti si pozreli krátku rozprávku s názvom *Červené čižmičky* a potom súťažili o sladké odmeny. Všetkým sa prihovril pastor Peter Čuřík. Celý čas sme vnímali Božiu prítomnosť. Pani riaditeľky sa táto akcia a radosť detí hlboko dotkli. Mnohí rodičia nám ďakovali za pomoc, pretože aspoň takýto darček pre ich dieťa zmiernil ich zlú finančnú situáciu.

Tretím, najväčším distribučným miestom sa stal Dom kultúry Dúbravka, kde sme pozvali deti zo sociálne slabých rodín z tejto mestskej časti. Úrady nám ich odporučili 50, no postupne sa hlásili ďalší rodičia s prosbou o pomoc. Celkový počet pozvaných detí sa vyšplhal až na 70. Nakoniec sme 18. decembra na našom vianočnom vystúpení privítali okolo 130 detí s rodičmi (vrátane detí z našej nedeľnej školy), hostí z mestského zastupiteľstva a Dúbravskej televízie. Spolu s ostatnými dobrovoľníkmi a návštevníkmi sa nás tam stretlo 300! Celý program sme zvládli na výbornú. Veľmi nás potešil pozitívny ohlas zo strany rodičov i detí.

Posledným miestom, na ktorom sme rozdávali darčeky, bol Domov sociálnych služieb Karola Matulaya, kde sa starajú o telesne a duševne postihnutých. Marieta Fupšová spievala koledy, nasledovala jednoduchá scénka na vianočný motív a ilustratívne posolstvo Martina Hunčára o zmysle Vianoc a moci evanjelia. Na tomto mieste sme neboli len tými, ktorí dávajú, ale aj dostávajú, pretože klienti tohto ústavu nám predviedli svoj vlastný program.

- ◆ Rozdali sme 230 balíčkov.
- ◆ Distribúcia prebehla na štyroch miestach.
- ◆ Do balenia a rozdávania sa zapojilo sto ľudí.
- ◆ Darovali sme šatstvo, hračky, hygienické a školské potreby, sladkosti a koláče.
- ◆ Zaznelo evanjelium – posolstvo o Božej láske.

Martin Hunčár

Iránske „vyhlásenie vojny“ núti Izrael k akcii

„Odtiaľ budeme podporovať a pomáhať každému národu alebo každej skupine, ktorá bude bojovať proti sionistickému režimu po celom svete; vôbec sa to nebudeme verejne vyhlasovať.“ To sú slová patriace iránskému lídrovi Ajatoláhovi Chomejnímu, ktoré 3.2.2012 predniesol na pôde Teheránskej univerzity. Chomejní, ktorý je mnohými pozorovateľmi označovaný za najvplyvnejší hlas v Iráne, pokračoval vo svojom preslove takto: „Sionistický režim je skutočným rakovinovým nádorom v tomto regióne, ktorý treba vyrezať... a my ho definitívne aj vyrežeme!“ Iránsky duchovný vodca dokonca poznamenal, že z celkového počtu 7 miliónov izraelskej populácie je až 5,7 milióna židovskej národnosti, čo v jeho očiach ospravedlňuje elimináciu celého štátu.

Nedávno vyšiel rozhovor s ministrom obrany Ehudom Barakom, v ktorom vyhlásil, že do júla bude Irán schopný skryť väčšinu svojich výrobných hál a technológií do takej miery, že efektívny útok na tieto ciele bude skoro nemožný, čím sa pravdepodobnosť izraelského protiútoku veľmi zvýšila. Len niekoľko dní pred tým Moshe Ya'alon, bývalý šéf IDF (izraelských obranných síl), povedal, že „je možné zasiahnuť všetky iránske nukleárne zariadenia“, čím protirečil rétorike mnohých odborníkov, ktorí predpokladali, že by bol útok neefektívny. Ya'alon k tomu dodal: „Každé zariadenie, ktoré bránia ľudia, môže byť ľuďmi napadnuté a zasiahnuté.“

Možné riešenia iránskej nukleárnej hrozby

Odborníci teraz intenzívne diskutujú o tom, či Chomejního výroky možno považovať za „causius belli“, teda udalosť či skutok ospravedlňujúci vojnu. Nedávne vyhlásenia o tom, že podporia každého, kto by zaútočil na Izrael alebo Židov vo svete, presahujú „normálnu“ iránsku rétoriku (ktorá je samozrejme všetkým iným, než normálnou). Je teraz viac než pravdepodobné, že Irán je pripravený využiť akúkoľvek príležitosť na to, aby mohol Izrael zničiť. Odborníci a politológovia môžu zvažovať Chomejního slová a pokúšať sa pochopiť ich skutočný význam, ale Izrael si takýto luxus môže dovoliť len veľmi ťažko.

Útok na Irán sa stal alternatívou tejto napätej situácie do takej miery, ako tomu doteraz nikdy nebolo. William Panetta z Ministerstva obrany Spojených štátov povedal, že očakáva útok na Irán do júna tohto roku napriek tomu, že on sám aj prezident Obama viackrát Izrael pred takýmto riešením varovali. Preto spojený americko-izraelský útok asi neprichádza do úvahy.

Existuje veľa špekulácií o tom, ako by izraelský útok na iránske nukleárne zariadenia mohol vyzeráť. Možnosti

zahŕňajú rakety z ponoriek, bojové lietadlá až po možnosť pozemného vojska. Riešenie je zatiaľ asi známe iba Izraelčanom. Aj keď sa všetko nedá odhadnúť dopredu, Izrael má isto dosť inteligencie a špiónažných síl na to, aby vedel odhadnúť pravdepodobnú iránsku odvetu a dokázal sa na ňu adekvátne pripraviť. Nedá sa asi vyhnúť všetkým možným eventualitám konfliktu, ale, povediac to veľmi priamo, urobí všetko preto, aby očakávané straty neprevýšili očakávané benefity vojenskej operácie.

Otázkou ostáva, ako bude útok efektívny v zastavení či aspoň v zásadnom spomalení iránskeho nukleárneho programu a ako budú ostatní hráči v oblasti na to reagovať. Aj keď štáty ako Egypt, Saudská Arábia a malé golfské štáty by oslabenie Iránu privítali s nadšením, aká by bola reakcia štátov a zoskupení ako Sýria, Pakistan, Hizbaláh, Hamas či dokonca Turecko? Mohla by vojenská operácia, napriek tomu, že by bola krátka a s jasne definovaným cieľom zničiť nukleárne zbrane, viesť k väčšiemu regionálnemu konfliktu?

Už po koľký raz v histórii čelí Izrael nemožnej situácii, keď si jeho predstavitelia musia vybrať medzi dvomi zľami. Treba si uvedomiť, že čelia existenčnej hrozbe. Prečo však medzinárodné spoločenstvo znova a znova takýto vývoj situácie dovoľuje? Prečo musí jediná bašta ľudských práv na Strednom východe znova čeliť nenávisnému režimu osamote? Tento boj by nemal byť iba bojom samotného Izraela – iránski predstavitelia napádajú a vysmieávajú sa základným hodnotám ľudskosti, ale „ľudskosť“ si zjavne myslí, že je to v poriadku; alebo aspoň dovtedy, kým hlavnú ťarchu nesie Izrael. Ak však začneme robiť kompromisy so základnými hodnotami humánnosti, kam to potom povedie?

Israel Report Livets Ord, 2/2012

Zhromaždenia s Marilyn Hickey v Pakistane

Pakistan predstavuje pre kresťanov jednu z najnebezpečnejších krajín. Ani to však nebolo prekážkou pre 80-ročnú Marilyn Hickey, ktorá v tejto krajine usporiadala veľké zhromaždenia so službou uzdravenia. Kampaň sa odohrala v Karáči, desiatom najväčšom meste sveta. Marilyn Hickey už 16 rokov spolupracuje s rôznymi politickými, náboženskými a etnickými skupinami v Pakistane. Tretí večer navštívilo stretnutie až 200 000 ľudí. Zúčastnení dosvedčili svoje uzdravenia – ochrnutý muž začal chodiť, chlapec slepý od narodenia začal vidieť. Poradca pakistanského premiéra Dr. Paul Bhatti

Marilyn poďakoval za modlitby za uzdravenie z fyzických chorôb, ale tiež za modlitby za vyslobodenie z chudoby, negramotnosti a terorizmu. Guvernér Dr. Išrat Ul Ebad Chan, ktorý veľkou mierou prispel k získaniu povolenia pre akciu, pozval kazateľku do svojho domu, aby sa modlila za jeho rodinu.

Zdroj: Charisma News

Arabská jar vedie k potláčaniu kresťanstva

Hoci mnohí experti už asi rok poukazujú na znepokojujúce islamistické tendencie živené tzv. Arabskou jarou, politici a intelektuáli na Západe sa o nej stále vyjadrujú pozitívne. Predstavuje pre nich zvrhnutie diktátorských režimov a odovzdanie moci ľudu. Žiaľ, toto odovzdanie moci ľudu je preukázateľne sprevádzané porušovaním ľudských práv menšín. Už roky z arabských krajín odchádzajú kresťania. Na Blízkom východe je len jedna krajina, kde za posledné polstoročie počet kresťanov neklesol, naopak, výrazne stúpol, a to je Izrael. Po vlnajšom nástupe islamizmu v arabských krajinách emigrácia kresťanov dosiahla vrchol. Moslimskí fundamentalisti poznajú mnoho spôsobov, ako kresťanov prenasledovať, napríklad, odopretím financovania ich škôl, nepovolením výstavby či opravy cirkevných budov, zakazovaním tlače kresťanskej literatúry, konfiškáciou pôdy a bojkotovaním podnikov, až po násilné prejavy, ako znásilnenie, nútené manželstvá, pálenie kostolov, mučenie, mrženie, dokonca zabitie. Žiaľ, o tejto odvrátenej strane sa málokedy hovorí.

Zdroj: Livets Ord

Poľská celebrita „Frytka“ spoznala Krista

Populárna speváčka a herečka Maja Frykowska, v showbiznise známa ako „Frytka“, sa obrátila vďaka svojim známym z poľskej charizmatickej cirkvi „Chrześcijański Kościół Reformacyjny“, kde je pastorom Marcin Podzorski. Maja hovorí, že vďaka Ježišovi našla pokoj a harmóniu. Kritizuje svoj predošlý život – zábavu, alkohol, cigarety – a teší sa zo svojej premeny. „Je to naozajstný zázrak, lebo som zrazu našla svoju cestu. Prijala som Ježiša Krista do svojho srdca a moje staré ja zomrelo. V mojom živote zavládol dokonalý pokoj. Ľudia, ktorí boli voči mne nepriateľskí, sú preč. Objavili sa nové situácie, nové

perspektívy, noví ľudia. Dvere, ktoré boli pred mnou zatvorené, sa zrazu začínajú otvárať. Vidím, ako sa na mňa usmievajú ľudia, ktorí so mnou predtým nechceli mať nič spoločné... Život s Ježišom Kristom je úžasný,“ svedčí poľská speváčka.

Zdroj: www.milost.sk

Vychádzajúca hviezda NHL Jeremy Lin nasleduje Krista

Jeremy Lin, profesionálny basketbalista, ktorý vo februári nastúpil v drese New York Knicks, upútal pozornosť, keď v prvých štyroch zápasoch dal 109 bodov, čím prekonal rekord NBA. Lin je jedným z mála ázijských Američanov v histórii NBA. Na stránkach naddenominačnej kresťanskej univerzitnej služby InterVarsity Christian Fellowship sa následne rozpútal veľký ošiaľ. Jeremy Lin je totiž aktívnym kresťanom, ktorý s touto službou niekoľko rokov spolupracoval. Adrian Tam o ňom hovorí: „Mal veľmi rád svojich spolubývajúcich, trávil s nimi mnoho času, čítal si s nimi Bibliu. Hoci bol zručnejší, šikovnejší a aj väčší ako ja, vždy mi preukazoval rešpekt a úctu. Bol ku mne úprimný a videl som jeho túžbu nasledovať Boha vo všetkom. Mal takú ambíciu – byť nielen čo najlepším basketbalistom, ale byť aj čo najlepším nasledovníkom Krista.“

Zdroj: Charisma News

Spracoval Tomáš Počaj, všetky správy sú redakčne krátené

KONŠTANTÍN A METOD (9. storočie)

Títo bratia pochádzali z *Tesaloniky (Solúna)*, teda z Byzantskej ríše. Konštantín bol najmladší zo všetkých súrodencov (narodil sa v roku 827, Metod v roku 815). O ich otcovi vieme, že bol vysoký byzantský štátny úradník. Je veľmi pravdepodobné, že aspoň jeden z rodičov bol Slovan. Isté však je, že bratia už pred svojou misiou na našom území poznali sloviansku reč. Zdá sa, že v Solúne to nebolo nič výnimočné. V polovici 9. storočia bola Byzancia politicky stabilná, kultúrne rýchlo napredovala a uskutočňovala kultúrnu expanziu nasmerovanú nielen na Slovanov, ale aj na Arménsko, Gruzínsko, Taliansko, chazarský kaganát a arabský svet. Práve preto misia z tejto ríše mala nevyhnutne aj politický podtext.

Konštantín s prímenom „Filozof“ bol Fóciovým žiakom. Už pred príchodom na naše územie mal *misijné skúsenosti*. Najprv pôsobil u *Saracénov* (v Bagdadskom kalifáte), a to bez svojho brata Metoda. Neskôr pokračoval misiou u *Chazarov* na pozvanie vládcu Chazarov v roku 860. Okrem toho mal Konštantín úspech v jednom malom národe vo fúlskom kraji, ktorý pozostával zo zvyškov Alanov a Góto. Tento národ sa celý obrátil na kresťanstvo. V roku 861 sa Konštantín vrátil do Carihradu, kde sa mal venovať svojej literárnej a pedagogickej činnosti. Čoskoro však prišiel posol od moravského kniežaťa Rastislava. Po tom, ako sa predtým neúspešne obrátil na pápeža v Ríme s podobnou prosbou, žiadali jeho poslovia v roku 862 v Carihrade o „učiteľa, ktorý by nám v našom jazyku vysvetlil pravú kresťanskú vieru.“ Cisár Michal III. vyzval Konštantína, aby sa ujal tejto misie.

Bratia prišli na Veľkú Moravu v roku 863. Na účely misie vytvorili prvé slovanské písmo – *hlaholiku*, do ktorého preložili viacero kresťanských kníh. Ešte pred príchodom na Moravu preložili zbierku evanjeliových perikop predčítavaných na bohoslužbách. Na Morave doplnili preklad štyroch

evanjelií. Okrem toho napísali aj pôvodné diela, z ktorých najznámejšou je Konštantínova báseň *Proglas* (prvá slovanská báseň). Vďaka tejto činnosti sa bratia považujú za zakladateľov slovanskej literatúry. Okrem toho Konštantín pravdepodobne priniesol so sebou na Veľkú Moravu symbol

byzantského dvojkríža (ktorý je dnes v slovenskom znaku). V roku 863 Konštantín založil tzv. Veľkomoravské učilište, v ktorom vychovávali budúcich slovanských kňazov, ktorých plánovali ordinovať v Konštantínopole.

Od začiatku svojho pobytu na Veľkej Morave museli čeliť kritike bavorských kňazov, ktorí na tomto území pôsobili už 30 rokov a obávali sa, že stratia v krajine vplyv. Títo kňazi zastávali veľmi dogmatickú pozíciu, čo sa týka používania jazyka na bohoslužbách (tzv. *trojjazyčný blud*: *len tri jazyky, ktorými sa patrí v knihách chváliť Boha: hebrejský, grécky, latinský*). Na tieto argumenty Konštantín reagoval: „Či neprichádza dážď od Boha na všetkých rovnako? A či slnko nesvieti takisto na všetkých? Či rovnako nedýchame na vzduchu všetci? To sa vy nehanbíte uznávať iba tri jazyky a prikazovať, aby všetky ostatné národy a kmene boli slepé a hluché? Povedzte mi, či robíte Boha bezmocným, že to nemôže dať, alebo závistlivým, že to nechce?“

Pre tieto spory si slovanských vierozvestcov povolal do Ríma pápež Mikuláš I. (866), ktorý však zomrel prv, ako sa bratia do Ríma dostali. V roku 867 ich prijal pápež Hadrián II., ktorý

odsúhlasil slovanské bohoslužobné knihy a v marci 868 povolil aj slovanský liturgický jazyk ako štvrtý jazyk západnej cirkvi, čo neskôr žiadny pápež až do 20. storočia nezopakoval. Konštantín v Ríme ochorel, vstúpil do kláštora, kde prijal meno Cyril a r. 869 aj zomrel. Metoda a troch slovanských mladých mužov ordinovali za kňazov a vrátili sa na Moravu. Metoda však na viac ako tri roky zajali nemeckí biskupi a prepustili až na pápežov zásah. Po návrate Metod s pomocou prepisovačov preložil celé Písmo. Zomrel r. 885.

Nitrianske knieža, Rastislavov synovec Svätopluk (871-894), zradil najprv svojho strýka Nemcom a potom zradil Nemcov. Od r. 870 vládol na Veľkej Morave sám. Svätopluk neprial slovanskej bohoslužbe a po Metodovej smrti

vyhnal jeho žiakov z krajiny – väčšina odišla na Balkán. Slovanská liturgia však nebola na Morave úplne potlačená. Mojmir II. (894-906) ju, ako sa zdá, chcel obnoviť, ale pre nájazdy Maďarov sa rozhodol pre latinskú liturgiu. Metodovi žiaci evanjelizovali v Bulharsku, Srbsku, Chorvátsku a neskôr v Rusku – tam sa slovanská liturgia používala trvale. V roku 900 Maďari prekročili Dunaj a čoskoro ovládli oblasť, kde pracovali Konštantín a Metod. V roku 906 Veľkomoravská ríša zanikla a s ňou aj jej bohoslužobný život.

Z dostupných zdrojov nedokážeme určiť celý obsah a ducha posolstva Konštantína a Metoda, teda do akej miery kázali biblické evanjelium a do akej miery išlo o náboženstvo. V každom prípade však urobili veľkú službu vyvrátením trojjazyčného bludu a prekladom Písma do starosloviensčiny. Tento krok bol ešte dlhú dobu priekopníckym počínom a aj vďaka nim nastala neskôr doba, keď Písmo v rodnom jazyku začalo byť považované za samozrejmosť.

Zdroje:

*Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva
Wikipédia – Slobodná encyklopédia
Spracoval Tomáš Počai*

Slovo života

NOVÁ STRÁNKA SLOVA ŽIVOTA **www.slovozivota.sk**

nová grafika – nový bannerový systém – zamyslenia rozdelené do tém – lepšie vyhľadávanie článkov z časopisu – viac informácií o zborových aktivitách a mnoho iného...

Pravidelné nedel'né Bohoslužby

DK Dúbravka, modrá sála, Saratovská 2/A
električka č. 5,12, autobus č. 20,34,83,
zástavka Alexyho
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále OZAJSTNÝM
RIEŠENÍM na BEŽNÉ PROBLÉMY
úplne obyčajných a NORMÁLNYCH ĽUDÍ.
On zachraňuje, uzdravuje a vyslobodzuje.
Pod'me Ho spolu chváliť a oslavovať!

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 500 kusov. Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 300 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na:
Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var.s. 11.

Slovo života je v zozname príjmateľov 2% daní

Naše združenie Slovo života sa po splnení všetkých náležitostí úspešne zaregistrovalo medzi uchádzačov a príjmateľov 2% daní. Ak by ste chceli podporiť aktivity nášho združenia spojené s rozvojom práce s deťmi a mládežou, touto cestou si vám dovoľujeme poskytnúť všetky potrebné informácie. Zároveň týmto vyslovujeme vopred naše poďakovanie za vaše rozhodnutie, ako použiť 2 % z daní, ktoré už za vás zaplatil váš zamestnávateľ (prípadne ich len uhradíte, ak ste súkromný podnikateľ alebo konateľ spoločnosti).

obchodné meno: Slovo života international Bratislava
sidlo: Blatnická 3, 831 02 Bratislava
právna forma: občianske združenie
IČO: 30839998

Pri správnom postupe je dôležité, či ste:

- Zamestnanec a daňové priznanie za vás robí zamestnávateľ;
- Zamestnanec a daňové priznanie si robíte sám
- „právnická osoba“ t.j. súkromný podnikateľ (živnostník), alebo konateľ spoločnosti (napr. s.r.o.)

Všetky tieto tri alternatívy sú podrobne vysvetlené na **www.slovozivota.sk**

Objednajte si kázania na CD

2012-02-12	Čuřík Peter	Máme považovať svojho blížneho za vyššieho od seba ...	C1202121	2.30 €
2012-02-05	Čuřík Peter	Máš silného ducha? CD mesiaca	C1202051	2.30 €
2012-01-29	Čuřík Peter	Až keď prejdeš cez hnev a protivenstvá, nájdeš Rechobót – Priestranstvo CD mesiaca	C1201291	2.30 €
2012-01-22	Čuřík Peter	Cirkev ktorú nepremôžu ani brány ríše smrti	C1201221	2.30 €
2012-01-15	Čuřík Peter	Radikálne nasledovanie Krista	C1201151	2.30 €
2012-01-08	Čuřík Peter	Odkiaľ pramení skutočná svätosť	C1201081	2.30 €
2011-12-31	Čuřík Peter	Pracuj pre Pána, ale nezabúdaj pritom, kto si! CD mesiaca	C1112311	2.30 €
2011-12-25	Hunčár Martin	Čo pre nás znamenajú Vianoce?	C1112251	2.30 €
2011-12-11	Mok David	Kristus naše dedičstvo	C1112111	2.30 €
2011-12-04	Hunčár Martin	Sviet ako maják!	C1112041	2.30 €
2011-11-27	Čuřík Peter	Dobré od Hospodina uprostred zrady a sklamaní	C1111271	2.30 €

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

1/2012

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík

Články, technické spracovanie a preklady:
Peter Čuřík, Martin Hunčár, Lenka Bašnárová,
Tomáš Počai

Vizuálna koncepcia:

Ľubica Tomašíková
Fotografie: Martin Hunčár,
Mírka Vajdová, Nad'ka Jančárová
Prešlo jazykovou korektúrou.

SVETOVÝ PAMÄTNÝ DEŇ HOLOKAUSTU S FEDOROM GÁLOM

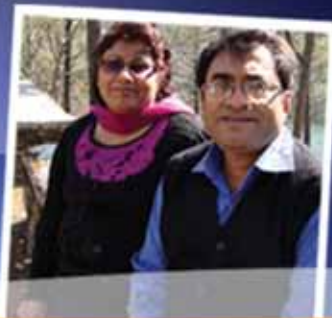
OPERÁCIA VIANOČNÉ DIEŤA

Konferencia viery 2012

17-18. marca

Bratislava

Národné tenisové centrum (NTC) • Carl Gustaf Severin (Švédsko), Thomas George (India)

CARL GUSTAF SEVERIN je výnimočným kazateľom evanjelia. Jeho kázne väčšinou nikdy nezabudnete. Navštívil viac ako 50 národov sveta a podieľal sa na vzniku viac než 1000 kresťanských zborov v bývalom Sovietskom zväze. Boh ho často používa v službe uzdravenia.

THOMAS GEORGE je pastorm z Indie a vedie kresťanský zbor, ktorý navštevuje až 40-tisíc ľudí. Je to pokorný muž, ktorý pozná Boha „z prvej ruky“ a pravdivosť evanjelia overil v realite bolesti a chudoby. Svedectvá o Božej moci z Indie vás budú šokovať.

Dátum	Deň	Čas	Rečník
17.03	Sobota	10:00	Carl-Gustaf Severin
		14:30	Thomas George
		16:30	Peter Čuřík
		18:30	Carl-Gustaf Severin
18.03	Nedeľa	10:00	Carl-Gustaf Severin
		16:00	Thomas George

V Národnom tenisovom centre v Bratislave (NTC), Príkopova 6. Možnosť obedu priamo na mieste aj v sobotu aj v nedeľu. Paralelný program pre deti počas všetkých zhromaždení.

Pastor EMIL ADAM

15. 4. 2012 v Bratislave, 10:00 DK Dúbravka

Pastor Emil Adam spolu so svojou manželkou od roku 2004 pôsobi na Slovensku v Spišskej Novej Vsi. Jeho službu od počiatku sprevádzali uzdravenia a vyslobodenia. Čoskoro sa do domu kultúry do Spišskej Novej Vsi zväžali autobusmi Rómovia z osád z celého Spiša. Od roku 2010 si cirkev prenajala na bohoslužby priemyselnú halu. Založil sa nový zbor v Poprade a niekoľko ďalších zatiaľ menších zborov v iných mestách. Medzitým vznikli aj dva ďalšie zbory v Anglicku.

